

6-й Ноемврий. Тукъ, първи път, мнозина отъ офицеритѣ сж го видѣли въ оригиналната му форма: облѣченъ въ шинель отъ сълдатско сукно и обутъ съ царвули, връзъ навущата на които сж били засукани черни върви, на подобие като едноврѣмешнитѣ наши хжшове. Съ ротата си, той е билъ назначенъ на участъка мѣжду V и VI бастионъ, отъ дѣсна страна на кулското шоссе.

Дълго врѣме, всичкитѣ видински защитници чакали сърбетѣ, които се появили едва кждѣ 11-й Ноемврий. На 12-й Ноемврий, били вече почнати неприятелскитѣ дѣйствия и Тодоровъ съ ротата си, билъ испратенъ да заеме находящитѣ се отъ вѣнъ крѣпостъта наши траншеи, — на дѣсно отъ кулското шоссе, къмъ които сърбетѣ повели стремително настѣпление. Въ сжщото врѣме, сърбетѣ настѣпвали и противъ нашето Новоселско укрѣпление, срѣщу което почнали да групиратъ силитѣ си. Всичкото това не могло да се скрий отъ будното внимание на Тодорова, който добрѣ разбралъ намѣрението на сърбетѣ, а безредната стрѣлба на нашитѣ въ укрѣплението, съвсѣмъ го била смжтила и той, полѣтель да види какво се върши тамъ. Скоро реда въ укрѣплението билъ поправенъ и Тодоровъ, подъ най-убиственъ огнь се завърналъ при ротата си, срѣщу която, сърбетѣ успѣли значително да се приближеть. Кждѣ вечеръта, положението на всичкитѣ наши части, находящи се отъ вѣнъ крѣпостъта по прѣд-